

Naar altfaa en saadan ugift Mand med 400 Rd. Indtægt bliver reduceret i sin Skattebyrde aldeles efter den samme Maalestok som den Mand, der har en større Familie at ernære, kan den sidste ikke Andet end see stjøvt til den Lov, der har opstillet en saadan Regel, fordi han ikke kan anerkjende den for retfærdig.

Det ærede Medlem for Holbæk Amts 2den Valgkreds (Tscherning) sagde, at naar man saaledes indlader sig paa at ville drage af for Kone og Børn, kommer man ind paa Bidt-løstigheder, idet man saa ikke tager i Betænkning, at der er mange andre Forhold for Skattebyrderne, som ogsaa kunne være Gjenstand for Reduction. Det er ganske vist; der er extraordinære Forhold af dette Slags. Der kan, som han har anført, være Tale om Sygdom i Familien, Børn, der ere Krøblinger, Forældre og Sødske, der maae underholdes osv., men det er egentlig særlige Forhold, som komme ind under § 12, og som der ifølge Loven, saaledes som den er forelagt, skal, naar der er Grund dertil, gives Reduction for; saa det behøve vi ikke at stille nogen Regel op for, den har man i § 12. Men derimod kan det ikke siges at være et extraordinært Forhold at have Kone og Børn; det er et almindeligt Forhold over hele Landet, det kan ikke kaldes et „særligt Forhold“, og derfor kan det ikke komme ind under § 12. Jeg synes altfaa, at de Indvendinger, som det ærede Medlem har anført mod Forslaget, i Virkeligheden ere svage. Endnu mere maa jeg sige dette, naar han anførte, at der kan være Børn i Familien, til hvis Underhold man faaer Bidrag af Andre, f. Ex. af en Døkel, eller Børn, som have særlige Indtægter, thi jeg skal tillade mig at gjøre opmærksom paa, at der udtrykkelig staaer i vort Forslag, at Skattebyrderne skulle have de Børn at ernære, og dette vil jo, naar det fortolkes forstaaeligt, sige, at de ikke underholdes af Døkelser eller Andre. Med Hensyn til det almindelige Spørgsmaal fremsatte det ærede Medlem den Sætning, at „Ingen har Leilighed til at hde Skat“. Jeg maa tilstaae, at jeg finder dette at være en aldeles forbausende Udtalelse. Der er Ingen, der tvivler om, at enhver velhavende Mand, Enhver, der har mere end det Allernødvendigste,

har Leilighed til at erlægge Skat, thi han har Skatteevne, og hvad er Leilighed til at erlægge Skat Andet end Skatteevne? Men man kan sige, at Ingen af os har Øyst til at erlægge Skat, og det er vel desværre ganske rigtig. Da Pligtfølelsen i denne Henseende ikke alle Steder er saa stærk, som den burde være, kan det maaskee være saubt nok, at Ingen har Øyst til at erlægge Skat, selv de, der forresten have Overflod. Men Leilighed til, Evne til at erlægge Skat har Enhver med Undtagelse af den, der er saa forarmet, at han kun har fra Haanden og i Munden, og imod den, der kun har fra Haanden og i Munden, hvad enten han har en stor eller lille Familie, er der Grund til at vise sig skamsom. Jeg mener derfor virkelig, at baade efter det Princip, som synes at have gjort sig gjældende i det Tillæg, som Krigsskatten har optaget i sig af Leilighedsstyret, og efter et reent almindeligt og fornuftigt Princip, grundet i Nødvendigheden af, at Folk maae finde denne Lov billig, er det Forhold, vi have opstillet, rigtigere og bedre end at vedtage en reducerende Scala, saaledes som det oprindeligt af Udvalget var foreslaet. Det har desuden den store Fordeel, at en reducerende Scala er Noget, som den simple Mand har overmaade vanskeligt ved at finde ud af, og som maaskee endogsaa kan give dem, der skulle have at gjøre med Skatteansættelsen, navnlig paa Landet, hvor der ikke er Overflod paa store Regnemestere, en heel Deel Bryderi, hvorimod det, at trække et vist Beløb af for Mand, Kone og hvert Barn, er Noget, som Enhver kan overse, og Enhver forstaae. Netop det, at Enhver kan see det som noget Overffueligt og Simpelt, taler i høi Grad for at adoptere det fremfor en kunstig Tabel, som der hører et vist Die til for at see det rigtige Princip i. Jeg kan endnu hertil føie den Bemærkning, at hvis dette Forslag vedtages, ville i mange Henseender Ligningerne blive rigtigere, end det nu er Tilfældet, thi jeg kan ikke, hvorvel det nærmest ikke hører under de Paragrapher, der nu ere til Forhandling, tilbageholde den Ytring, at efter min Overbeviisning, og efter hvad jeg har indhentet Oplysning om, ere i Sylland og navnlig paa Landet de Ligninger, der ere foretagne og komme til Udførelse, fore-